

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. x x
Tel : x
Fax : x

DECIZIA NR. __ 45 __
din __06.05.2011__

privind soluționarea contestației formulată de
S.C. X X SRL, cu sediul în localitatea X, (X) nr., județul Suceava, înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. x din 30.03.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de
Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. X din 30.03.2011, înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. X din 30.03.2011,
asupra contestației formulate de **S.C. X X** cu sediul în localitatea X, (X de Sus) nr.
571, județul Suceava.

S.C. X contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile
fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 24.02.2011,
înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava nr. X din 24.02.2011, emisă în
baza Raportului de inspecție fiscală nr. X din 24.02.2011, privind suma totală
contestată de **X lei**, reprezentând:

- **X lei impozit pe profit;**
- **X lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;**
- **X lei TVA;**
- **X lei accesorii aferente TVA.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța
Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,
republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită
să se pronunțe asupra contestației.

**I. S.C. X X contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale
suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 24.02.2011, emisă în
baza Raportului de inspecție fiscală nr. X din 24.02.2011, privind suma totală de**

X lei, din care X lei TVA, X lei accesorii aferente TVA, X lei impozit pe profit, X lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

În susținerea contestației petenta precizează că organele de inspecție nu au efectuat o verificare a activității sub toate aspectele, astfel ca sumele de bani stabilite ca și obligații fiscale sunt greșite, aspecte dovedite cu înscrisuri.

Societatea susține că așa zisele lipsuri în gestiune nu sunt nejustificate, explicația constând în aceea că în cursul anului 2010, în luna iunie, au avut loc precipitații puternice care au afectat și construcțiile societății, inclusiv depozitele de materii prime și materiale.

Se precizează că stocurile aflate în aceste magazii au fost puternic depreciate, motiv pentru care, în cursul lunii iulie 2010 s-a luat legătura cu mai mulți agenți economici specializați în prelucrarea pieilor, pentru readucerea acestora la parametrii necesari utilizării în procesul tehnologic, primind astfel acceptul SC X SA cu sediul în loc. X, jud. X, societate care a acceptat să preia cantitățile de piele afectată în vederea recuperării acesteia pentru a putea fi folosită în activitatea societății.

În acest scop, la data de 18.09.2010, s-a încheiat cu această societate un contract de prestări servicii, potrivit căruia prestatorul, contra sumei de 1 euro/mp, se obligă să reprelucreze cantitățile de piei puse la dispoziție.

Urmare celor precizate, începând cu data de 15.09.2010, până la data de 09.10.2010 s-a livrat către prestator o cantitate demp piele, în baza unui număr de 8 avize de însoțire a mărfii.

Contestatoarea precizează că după mai multe încercări pe diferite eșantioane și cantități, prestatorul a comunicat că nu poate realiza operațiunea de reabilitare a pieilor în așa fel încât să le readucă la stadiul de a fi folosite fără nici un fel de risc la procesul tehnologic de fabricare de încălțăminte de calitate și care să beneficieze de garanțiile necesare către consumatori. Pentru aceste motive, societatea susține că a solicitat prestatorului să întrerupă operațiunea, marfa fiind ulterior distrusă de către acesta din urmă, pentru a se evita astfel cheltuielile generate de transport.

Pentru aceste motive, societatea precizează că înscrisurile justificative prezentate sunt suficiente în a dovedi motivul pentru care, la data controlului, gestiunea avea o lipsă precum cea evidențiată în actul de control.

În ceea ce privește lipsa perechilor de talpă de încălțăminte, contestatoarea precizează că acesta este justificată prin aceea că, în perioada 15.01.2010-20.01.2010, a avut loc o verificare a stocurilor de materiale neutilizate, activitate care s-a încheiat prin concluziile comisiei tehnice de evaluare, materializate în Procesul verbal nr. 4 din data de 20.01.2010.

Petenta precizează că, în urma analizei, comisia a stabilit că un număr de X perechi încălțăminte nu mai pot fi utilizate în procesul de fabricați pentru motivele prezentate în conținutul procesului verbal. În activitatea producătorilor de încălțăminte, în aceste situații, are loc recuperarea materiei prime din care sunt realizate tălpile prin procedeul de tocarea mecanică a tălpilor. Societatea susține că în

urma celor prezentate a rezultat o cantitate de tălpi tocate –granule polimetrice - care a fost livrată unui producător local de tălpi de încălțăminte – SC X

În susținerea contestației petenta precizează că, deși a informat organele de control asupra modului în care avea obligația de a testa mostre din fiecare lot de fabricație, în vederea verificării parametrilor de rezistență și confort, acest lucru nu s-a luat în considerare, fiind înlăturate de la justificare un număr de aproximativ 1000 de perechi de încălțăminte cât înseamnă lotul de testare pe parcursul perioadei controlate.

Contestatoarea precizează că acest aspect este foarte important și justifică o parte a lipsurilor constatate, aspect pe care fiecare producător de încălțăminte îl are în vedere în momentul în care efectuează calculele și rapoartele contabile privind activitatea sa specifică, și consideră că aceste motive trebuiau luate în considerare și scăzută valoarea acestor produse finite din cuantumul valorii stabilite ca și datorie bugetară restantă în cuprinsul actului de control.

Petenta precizează de asemenea că prețul mediu ponderat a fost stabilit în mod greșit, printr-o apreciere subiectivă, făcută asupra unui lot restrâns-aproximativ 300 perechi încălțăminte, susținând că nu se aprovizionează mereu la aceleași prețuri și de la aceiași furnizori ceea ce duce la prețuri de producție diferite, mai scăzute sau mai ridicate.

Controlul a luat în considerare un preț mediu ponderat de 67 lei/pereche, preț care nu a fost întotdeauna la fel, iar pentru clarificarea acestui aspect se impunea efectuarea unei analize amănunțite pentru fiecare lot de producție în parte, simpla relaționare care o face organul de control în actul de impunere fiind sub nivelul exigențelor care ar fi necesare pentru a putea fixa cu exactitate întinderea obligației bugetare.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecție fiscală nr. X din 24.02.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X din 24.02.2011, s-au stabilit în sarcina petentului creanțe fiscale în sumă totală de X lei, reprezentând TVA în sumă de X lei, accesorii aferente TVA în sumă de X lei, impozit pe profit în sumă de X lei și accesorii aferente în sumă de X lei.

În fapt, în ceea ce privește impozitul pe profit, în urma verificărilor efectuate la SC X X SRL s-a constatat faptul că societatea nu a înregistrat în evidența contabilă contravaloarea a X perechi pantofi, în valoare de X lei, la prețul de 67/lei/pereche, preț mediu ponderat stabilit asupra stocului scriptic la 30.09.2010.

Organele de inspecție precizează că adaosul mediu practicat la vânzarea produsului finit este de 10% așa cum rezultă din evidența contabilă, rezultând faptul că pentru cele perechi încălțăminte valoarea adaosului este de X lei.

Urmare celor precizate, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea profitului impozabil, stabilind un impozit pe profit suplimentar de X lei ($X * 16\% - X$ lei impozit minim). Consecința fiscală a celor precizate o reprezintă stabilirea obligației fiscale privind impozitul pe profit suplimentar în sumă totală de X lei la data de 30.09.2010.

Aferente debitului de **X lei** au fost calculate dobânzi, până la data de 15.02.2011, în sumă totală de **X lei**.

Pentru neplata în termen de 90 de zile au fost calculate penalități de întârziere în sumă de **X lei**

Referitor la TVA, organele de inspecție au constatat faptul că societatea nu a înregistrat în evidența contabilă contravaloarea a perechi pantofi în valoare de **X lei**, la prețul de 67/lei/pereche, preț mediu ponderat stabilit asupra stocului scriptic la 30.09.2010. Adaosul mediu practicat la vânzarea produsului finit este de 10% așa cum rezultă din evidența contabilă, rezultând faptul că pentru cele perechi încălțăminte valoarea adaosului este de **X lei**.

Organele de inspecție precizează că valoarea veniturilor neînregistrate în evidența contabilă este de **X lei** la care s-a stabilit o taxă pe valoare adăugată suplimentară în sumă de **X lei**, la data de 30.09.2010.

De asemenea, organele de inspecție au stabilit că societatea nu a declarat TVA în sumă de **X lei**, stabilindu-se TVA suplimentar în sumă de **X lei**.

Consecința fiscală a celor prezentate anterior o reprezintă stabilirea obligației fiscale reprezentând TVA suplimentar în sumă totală de **X lei**.

Aferente debitului de **X lei** au fost calculate dobânzi până la data de 15.02.2011, în sumă de **X lei**.

Pentru neplata în termen de 30 de zile respectiv de 90 de zile au fost calculate penalități de întârziere în sumă de **X lei**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1.Referitor la suma de X lei, din care X lei TVA, X lei accesorii aferente TVA, X lei impozit profit și X lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 24.02.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X din 24.02.2011, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care a fost sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți.

În fapt, în urma verificărilor efectuate la **SC X SRL** s-a constatat faptul că societatea nu a înregistrat în evidența contabilă contravaloarea a perechi pantofi în valoare de **X lei** la prețul de 67/lei/pereche, preț mediu ponderat stabilit asupra stocului scriptic la 30.09.2010. Adaosul mediu practicat la vânzarea produsului finit este de 10% așa cum rezultă din evidența contabilă, rezultând faptul că pentru cele perechi încălțăminte valoarea adaosului este de **X lei**.

Organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea profitului impozabil, stabilind astfel un impozit pe profit suplimentar de **X lei** și o taxă pe valoare adăugată suplimentară în sumă de **X lei**.

Procesul verbal din data de 03.02.2011, încheiat de inspectorii din cadrul Activității de inspecție fiscală Suceava, anexă la Decizia de impunere nr. X din 24.02.2011, contestate de **SC X X SRL**, a fost înaintat organelor de cercetare penală cu adresa nr. X din 24.02.2011, existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată cu privire la contestația formulată.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, face aplicarea art. 214 din Ordonanța nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, unde se precizează, că:

„(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

(...)

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...)”.

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare prin Decizia de impunere nr. X din 24.02.2011, contestată de **S.C. X X S.R.L** și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Aceasta interdependență constă în faptul că organele de inspecție au constatat că societatea nu a înregistrat în evidența contabilă contravaloarea a perechi pantofi în valoare de X lei, la prețul de 67/lei/pereche, preț mediu ponderat stabilit asupra stocului scriptic la 30.09.2010. Adaosul mediu practicat la vânzarea produsului finit este de 10% așa cum rezultă din evidența contabilă, rezultând faptul că pentru cele perechi încălțăminte valoarea adaosului este de X lei, stabilindu-se astfel un impozit pe profit suplimentar în sumă de X lei și o taxă pe valoare adăugată în sumă de X lei.

Aceste constatări au fost transmise cu adresa nr. X din 24.02.2011, spre competență cercetare organelor de cercetare penală din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria X.

Organul administrativ nu se poate pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speță o au organele penale care se pronunță asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale.

Potrivit principiului de drept prevăzut la art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală „Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care se va **suspenda soluționarea** cauzei civile pentru suma de **X lei** și se va transmite dosarul contestației organului care a efectuat inspecția fiscală, conform pct. 10.4 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 31.07.2007, care prevede:

„Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, dosarul contestației se transmite, după caz, organului care a efectuat inspecția fiscală, urmând ca acesta să fie restituit, la încetarea motivului care a determinat suspendarea, organului de soluționare competent.”

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 214 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 10.5 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„10.5 Organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale.”

2. Referitor la suma de ... lei reprezentând TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. X din 24.02.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X din 24.02.2011, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava este investită să analizeze dacă SC X X SRL datorează această sumă, în condițiile în care argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării.

În fapt, în urma verificărilor efectuate la societate organele de control au stabilit că în perioada supusă verificării societatea nu a declarat TVA, stabilindu-se astfel o taxă pe valoare adăugată suplimentară în sumă de **... lei**.

Societatea formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. X din 24.02.2011 susținând că așa zisele lipsuri în gestiune nu sunt nejustificate, explicația constând în aceea că în cursul anului 2010, în luna iunie, în zona ..., au avut loc

precipitații puternice care au afectat și construcțiile societății inclusiv depozitele de materii prime și materiale.

Stocurile aflate în aceste magazine au fost puternic depreciate, motiv pentru care, în cursul lunii iulie 2010 s-a luat legătura cu mai mulți agenți economici specializați în prelucrarea pieilor pentru readucerea acestora la parametrii necesari utilizării în procesul tehnologic, primind astfel acceptul SC X SA cu sediul în loc. X, jud. X, societate care a acceptat să preia cantitățile de piele afectată în vederea recuperării acesteia pentru a putea fi folosită în activitatea societății.

În acest scop, la data de 18.09.2010, s-a încheiat cu această societate un contract de prestări servicii, potrivit căruia prestatorul, contra sumei de 1 euro/mp, se obligă să prelucreze cantitățile de piei puse la dispoziție.

Urmare celor precizate, începând cu data de 15.09.2010, până la data de 09.10.2010 s-a livrat către prestator o cantitate de mp piele, în baza unui număr de 8 avize de însoțire a mărfii.

Contestatoarea precizează că după mai multe încercări pe diferite eșantioane și cantități, prestatorul a comunicat că nu poate realiza operațiunea de reabilitare a pieilor în așa fel încât să le readucă la stadiul de a fi folosite fără nici un fel de risc la procesul tehnologic de fabricare a unei încălțăminte de calitate și care să beneficieze de garanțiile necesare către consumatori. Pentru aceste motive, societatea susține că a solicitat prestatorului să întrerupă operațiunea, marfa fiind ulterior distrusă de către acesta din urmă, pentru a se evita astfel cheltuielile generate de transport.

Contestatoarea precizează că acest aspect este foarte important și justifică o parte a lipsurilor constatate, aspect pe care fiecare producător de încălțăminte îl are în vedere în momentul în care efectuează calculele și rapoartele contabile privind activitatea sa specifică, și consideră că aceste motive trebuie luate în considerare și scăzută valoarea acestor produse finite din cuantumul valorii stabilite ca și datorie bugetară restantă în cuprinsul actului de control.

Din cele prezentate rezultă că argumentele aduse de contestator nu se referă la TVA în sumă de lei stabilită suplimentar de organele de inspecția fiscală, pe motiv că nu a fost declarată de contribuabil.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **art. 206** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;**
- b) obiectul contestației;**
- c) motivele de fapt și de drept;**
- d) dovezile pe care se întemeiază;**

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

Potrivit acestui text de lege, în cuprinsul unei contestații trebuie să se regăsească obiectul acesteia, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază. De asemenea, obiectul contestației îl constituie sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat de către petent.

- **Art. 213** din actul normativ mai sus menționat prevede că:

ART. 213

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]”.

Rezultă din acest text de lege că organele competente în soluționarea contestațiilor analizează susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, iar soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

- **Pct. 12.1** din Ordinul nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

„12. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 185 - Soluții asupra contestației

12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...]”.

Prin contestația formulată, **S.C. X X SRL** contestă TVA în sumă totală de **X lei**, dar argumentele aduse în susținerea contestației și analizate anterior în prezenta decizie nu sunt incidente sumei de lei, acestea referindu-se la TVA în sumă de lei stabilită suplimentar, pentru care a fost întocmită sesizare penală.

Deoarece petenta nu motivează contestația, nu aduce argumente de fapt și de drept pentru a demonstra de ce nu datorează **TVA în sumă de lei**, faptul că susținerile prezentate de societate nu sunt incidente acestui capăt de cerere și ținând cont și de faptul că soluționarea contestației se face în limitele sesizării, **urmează a se respinge** contestația pentru acest capăt de cerere, **ca nemotivată**.

3. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării sumelor contestate, stabilite prin Decizia de impunere nr. X din 24.02.2011, emisă de Activitatea de inspecție fiscală Suceava, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin cererea formulată, **S.C. X X S.R.L.** din localitatea X, solicită suspendarea executării deciziei contestate.

În drept, sunt incidente prevederile **art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. [...]”

Potrivit **art. 14** din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea societății contestatoare de suspendare a executării Deciziei de impunere nr. X din 24.02.2011, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, neavând competența materială, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor pct. 10.4, 10.5 și 12.1 din O.M.F.P nr. 519/2005 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 31.07.2007, art. 206, 209 (1) lit. (a), art. 213, art. 214 și art. 215 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 14 din Legea nr. 554/2004 privind Contenciosul Administrativ se:

D E C I D E:

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. X X SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. X din 24.02.2011, privind suma de **...lei**, reprezentând:

- **X lei impozit pe profit;**
- **X lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;**
- **... lei TVA;**
- **X lei accesorii aferente TVA**, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Dosarul contestației va fi transmis organelor de inspecție fiscală urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie restituit organului competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de **SC XSRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. X din 24.02.2011 privind suma de **... lei** reprezentând TVA .

3. Constatarea necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării Deciziei de impunere nr. X din 24.02.2011, emisă de Activitatea de inspecție fiscală Suceava, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența instanței judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.